

Kinderdagverblijf Pommetje
Locatie, De Blijde Weye

Pedagogisch beleidsplan voor buitenschoolse opvang

Door: Leontien van der Werf
versie: 23-6-2020

- 1 inleiding**
- 2 Buitenschoolse opvang**
- 3 Visie**
- 4 Pedagogisch beleid**
- 5 Doelstellingen**
- 6 werkwijze**
- 7 Beleid veiligheid en gezondheid**
- 8 Normen en waarden**
- 9 Communicatie ouders**
- 10 Beroepskracht/kindratio (BKR)**
- 11 Wennen**
- 12 Prijzen**
- 13 De dagindeling**
- 14 De Oudercommissie**
- 15 Klachtenprocedure**

1 Inleiding

Een pedagogisch beleidsplan is een belangrijk onderdeel van het kwaliteitsbeleid in de kinderopvang. Met kwaliteit wordt bedoeld dat het werk zo doeltreffend, doelmatig en kindgericht mogelijk door de buitenschoolse opvang wordt uitgevoerd. De buitenschoolse opvang moet ouders schriftelijk kunnen informeren over hun pedagogisch beleid. Het pedagogisch beleid geeft inzicht in de uitgangspunten waarmee de buitenschoolse opvang werkt.

Dit beleidsplan is een aanvulling op het beleidsplan van het Kinderdagverblijf.

In dit pedagogische beleidsplan zal de omschrijving van onze visie en doelstelling van de BSO uiteen worden gezet. Wij zullen duidelijk maken hoe wij met ontwikkelingen omgaan en welke werkwijze wij daarvoor hanteren.

Dit pedagogische beleidsplan is uitgebreid met een beschrijving van onze werkwijze en een pedagogisch werkplan waarin staat hoe wij aan deze doelen werken.

Dit pedagogisch beleidsplan is bestemd voor iedereen die bij de buitenschoolse opvang betrokken is. Op deze manier schetsen wij een duidelijk beeld van onze manier van werken. Het beleidsplan geeft richting aan het handelen van de pedagogisch medewerkers, die volgens de Cao-kinderopvang gediplomeerd zijn. Dit sluit echter niet uit dat iedere pedagogisch medewerker op haar eigen unieke manier vorm kan geven aan het handelen.

Voor kinderen is het wel een groot verschil; de wereld thuis en de wereld op school. Wij proberen bij Pommetje een gezellige en huiselijke sfeer te creëren, waarin kinderen zich prettig kunnen voelen. Dat ze na een intensive school dag ook bij ons 'thuis' zullen komen. Wij realiseren ons dat we uw grootste rijkdom in vertrouwen overhandigd krijgen en we willen met dit pedagogisch beleidsplan u een goede indruk te geven over hoe wij werken.

Ook hebben wij tijdens het schooljaar (september tot juli) een aantal stagiaires die SPW volgen op niveau 3 of 4. Soms is er ook een HBO student. Ook deze studenten worden door ons opgeleid.

Daar waar ouders staat kunt u ook verzorgers lezen

Daar waar hem staat kunt u ook haar lezen

2 Buitenschoolse opvang

Pommetje biedt naast kinderopvang ook buitenschoolse opvang aan.

De BSO is gelegen naast de school de Driehoek in Beekbergen en bevindt zich in het dorpshuis.

De BSO wil kwalitatief goede buitenschoolse opvang bieden voor de kinderen en we vinden het belangrijk dat zij de BSO ervaren als vrijetijdsbesteding. Te veel nadruk op

georganiseerde activiteiten betekent dat een kind niet meer leert om zichzelf te vermaken. Een aanbod van uitsluitend vrij spel biedt te weinig uitdaging. Wij hebben ervoor gekozen om altijd een aantal activiteiten klaar te hebben staan, dit kan binnen of buiten zijn, maar ook creatief of juist sportief. Kinderen leren op deze manier keuzes te maken. Wat ga ik doen en wat wil de groep. Soms is de leidster alleen op de groep en dus zullen de kinderen samen een besluit moeten nemen. Wat willen we doen en wanneer?

De BSO staat voor het bieden van veiligheid, geborgenheid en gezelligheid. Belangrijk hierbij is de gecreëerde huiselijke omgeving die samen met de zorg en aandacht van de groepsleiding het thuisgevoel versterkt.

3. Visie

Het belang van het kind-zijn staat voorop. Ieder kind is een uniek persoon met een eigen karakter en eigen tempo van ontwikkelen waarbij het belangrijk is dat kinderen zich op hun gemak voelen en de ruimte krijgen om dingen zelf te ontwikkelen.

Pommetje ziet zich als medeopvoeder naast de hoofdopvoeder, de ouders. Vanuit deze gedachte worden kinderen begeleid in het opgroeien en gestimuleerd door de pedagogisch medewerkers in hun ontwikkeling. Veiligheid en vertrouwen zijn de basisbegrippen waar het de opvang betreft, net als samenwerking met de ouders, waardoor afstemming over de opvoeding van de kinderen optimaal kan plaatsvinden.

In de begeleiding van de kinderen en het aanbod aan activiteiten wordt telkens rekening gehouden met de ontwikkelingsfase en de behoefte van het individuele kind. Door kinderen te observeren en met ze te praten, weet de pedagogisch medewerker wat er in een kind omgaat, zodat we daarop kunnen inspelen. Daarnaast wordt zoveel mogelijk aangesloten bij specifieke leeftijdskenmerken van de groep en zijn stimulans en ondersteuning van kinderen onderling en volwassenen.

Hierbij vinden wij de volgende uitgangspunten voor de kinderen van belang:

1. Kinderen en pedagogisch medewerkers gaan met respect met elkaar om. Ook het respect voor elkaars geloof en levenswijze is hierbij belangrijk.
2. Kinderen en pedagogisch medewerkers waarderen en accepteren elkaar zoals ze zijn: iedereen mag fouten maken.
3. We stimuleren de zelfstandigheid en het zelfvertrouwen van de kinderen door ze positief te benaderen.
4. We bieden een omgeving waarin elk kind zich als individu kan ontwikkelen, maar ook als iemand in een groep
5. We stimuleren de creativiteit van de kinderen; niet alleen in het gebruik van materialen, maar ook in het omgaan met bepaalde situaties en het oplossen van problemen.
6. We stimuleren het samenwerken van de kinderen onderling.

4. Pedagogisch beleid

Het pedagogisch beleid is gebaseerd op de vier pedagogische basisdoelen die in de wet kinderopvang beschreven zijn (prof. J.M.A Riksen-Walraven). Deze doelen zijn gericht op het

geven aan kinderen van:

1. Een gevoel van emotionele veiligheid.
2. Gelegenheid tot het ontwikkelen van persoonlijke competenties.
3. Gelegenheid tot het ontwikkelen van sociale competenties.
4. De kans zich waarden en normen van de samenleving eigen te maken.

Ad 1. Emotionele veiligheid

Een kind kan pas gebruik maken van de uitdaging die wordt geboden en zich ontwikkelen als ze zich geborgen voelt en er oprechte belangstelling wordt getoond.

Ook door regels consequent toe te passen, geven we kinderen een gevoel van veiligheid en zekerheid.

Daarnaast hanteren we een vaste structuur bij de dagindeling en de activiteiten. We stimuleren de zelfstandigheid door kinderen kleine taakjes te geven en ruimte te geven voor eigen initiatief.

De lichaamstaal van kinderen is ook belangrijk, want emoties zijn soms beter waar te nemen in houding en gedrag dan in taal.

Ad 2. Persoonlijke competentie

Ontwikkeling van persoonlijke competentie is het bevorderen van persoonskenmerken zoals flexibiliteit, creativiteit, zelfvertrouwen, zelfstandigheid, veerkracht en probleemoplossend vermogen. Kinderen moeten deze vaardigheden eigen maken net zoals praten, denken en bewegen.

Door na te doen, uit te proberen en uitgedaagd te worden, worden al deze vaardigheden ontwikkeld. Elk kind is uniek en ontwikkelt op zijn eigen manier en tempo. Pedagogisch medewerkers proberen deze ontwikkelingen te stimuleren.

Ad 3. Sociale competenties

Geef voldoende ruimte aan kinderen om alleen, in duo's of in groepen te spelen. We stimuleren samenspel door het organiseren van verschillende soorten activiteiten waarbij verschillende talenten worden aangesproken en kinderen moeten samenwerken en luisteren naar elkaar. We zijn alert op groepsprocessen waarbij kinderen worden buitengesloten of gepest en bespreken dit met de kinderen. Verder zorgen we voor duidelijke regels en grenzen en stel samen met de kinderen gedragsregels op: 'hoe gaan we met elkaar om op de BSO'.

Ad 4. Normen en waarden

BSO Hei en Bos is een plek waar kinderen in contact komen met andere en meer diverse aspecten van onze cultuur dan in de gezinssituatie. Kinderen leren van elkaar, vaak op een andere manier dan binnen het gezin. Bijvoorbeeld hoe ze moeten omgaan met conflicten met andere kinderen. Of wat te doen bij verdriet of pijn. Natuurlijk spelen wij zelf ook hierin een cruciale rol om bewust het goede voorbeeld te geven. Zo leren we kinderen het verschil tussen goed en kwaad of mogen en moeten. En geven we richting aan het gedrag van kinderen, die deze correcties kopiëren in hun eigen gedrag naar andere kinderen of hun ouders.

De cognitieve of verstandelijke ontwikkeling.

Onder cognitieve ontwikkeling verstaan we de ontwikkeling van het denken en praten. Hiermee bedoelen we: het opnemen van kennis en met die kennis iets doen, ermee werken en daardoor inzicht krijgen.

Uitgangspunten:

a. Door de omgeving te onderzoeken leren kinderen spelenderwijs zicht krijgen op het effect van hun handelen. Iets zoeken wat verstopt is, is een geliefd spelletje; We spelen daarom binnen en buiten verstopperijtje. Ook worden er spelletjes gedaan bijv. memory.

b. Kinderen verwerven taal zowel actief (praten) als passief (luisteren). Door te praten met kinderen, gebeurtenissen en voorwerpen duidelijk te benoemen leren kinderen omgaan met taal. We gebruiken korte, duidelijke zinnen en maken gebruik van ons non-verbaal gedrag. Bij de start van het middag programma bespreken we de dag aan tafel. Wat is er vandaag gedaan op school. Wat was leuk en wat niet. Is er nog huiswerk waar we even naar kunnen kijken etc.

c. Door goed inzicht te hebben in het kind en zijn taalontwikkeling, kunnen we inspelen op de behoefte van het kind. Vooral de kleuter zal nog veel vragen hebben over het hoe en het waarom. Als kinderen ouder worden, komt de nadruk meer op samen uitzoeken hoe het zit dan te vragen. Dan gaan we dus samen op onderzoek uit, bijv. in een boek of op internet.

d. Zingen is een prima manier om de taal te ontwikkelen. Baby's, peuters en ook grotere kinderen en volwassenen reageren onbewust positief op het samen zingen. Het accent bij het zingen ligt op het plezier hebben, maar even goed ontwikkelt het kind door te zingen, de taal en het denken. Zingen neemt daarom ook bij de BSO een belangrijke plaats in.

5. Doelstellingen van Pommetje

Triple-p

Pommetje kiest voor de opvoedprincipes van Triple-P. Dit staat voor positief pedagogisch programma. Bij Triple-P wordt gekeken naar elk kind afzonderlijk. Wat zijn de mogelijkheden en kwaliteiten van het kind en hoe kunnen we dit benadrukken,

Taal- en interactievaardigheden (TINK)

- sensitieve responsiviteit: Een kind heeft anderen nodig om zich prettig te kunnen voelen en zich goed te kunnen ontwikkelen. Het heeft behoefte aan aandacht, warmte en emotionele steun. Elk kind laat dit op zijn eigen manier blijken. Een pedagogisch medewerker moet daarom gevoelig zijn ('sensitief') voor de signalen die het kind afgeeft, door goed te kijken naar het kind en te proberen te begrijpen wat het bedoelt. Sensitief zijn vereist nog geen directe actie, het is een basishouding van de pedagogisch medewerker. Met responsiviteit wordt bedoeld dat pedagogisch medewerkers op een goede manier 'antwoorden' op de

signalen van kinderen. Je bent responsief wanneer je op de juiste manier inspeelt op de signalen van het kind. Dat vereist dus wel 'actie' van de pedagogisch medewerker. Het is daarvoor belangrijk om de emoties en gevoelens van kinderen, bijvoorbeeld bij angst of verdriet, te verwoorden. Op deze manier laat de pedagogisch medewerker merken dat zij zich betrokken voelt bij wat het kind doet, voelt en meemaakt, dat ze hier begrip voor heeft en het kind hierin ondersteunt. Dit hoeft niet altijd te betekenen dat het kind krijgt wat het wil. De pedagogisch medewerker hoeft niet altijd aan zijn wensen tegemoet komen, maar kan wel laten merken dat zijn gevoelens erkend worden. Wanneer er ruzie ontstaat bijvoorbeeld, is het goed als de kinderen ervaren dat de pedagogisch medewerker hen allebei ondersteunt. Onder leiding van de pedagogisch medewerker kunnen zij hun gevoelens uiten en tot een oplossing van de ruzie komen.

De basis van sensitieve responsiviteit, de vaardigheid om signalen en behoeften van kinderen op te merken, goed te interpreteren en er passend op te reageren, is kijken naar kinderen. Door goed naar kinderen te kijken tijdens verzorgingsmomenten en speelleeractiviteiten (zowel wanneer kinderen alleen zijn als met anderen), verwerft de pedagogisch medewerker veel kennis over hun ontwikkeling en over de specifieke eigenschappen en interesses van elk kind. Wat heeft dit kind nu nodig? Deze kennis is belangrijk om te kunnen aansluiten bij de mogelijkheden van ieder kind, en om hen een stapje verder te helpen in hun ontwikkeling. Goed kijken is dan ook een voorwaarde voor de pedagogisch medewerker om kansen te kunnen grijpen en te creëren. Het draait niet alleen om de kansen op cognitieve stimulering, maar ook om een kind emotionele ondersteuning te bieden en het een gevoel van warmte en geborgenheid te geven.

Dus:

1. Benoem wat je doet en ziet: als je praat over wat je doet en ziet, krijgen kinderen de kans te zien en te horen wat er gebeurt. Zo slaan ze het goed op in hun geheugen. Gebruik ook inhoudswoorden ofwel noem de dingen bij hun naam. Bijv. leg de vork maar bij de lepels in de bestekbak. Gebruik dus liever concrete woorden dan verwijswaarden.
2. Benoem wat het kind doet en voelt: Kijk, Karim loopt al naar de kraan. Hij gaat zijn handen wassen, want we gaan straks eten.
3. Help het kind verwoorden wat het bedoelt. Bijv. Kind: ik gisteren stukjes geven aan de eendjes. Pm-er: Heb je de eenden stukjes brood gegeven? Dus je hebt gisteren de eendjes gevoerd?
4. Spreek op een vriendelijke manier: Wil jij ook graag met de pop spelen?
5. Spreek het kind persoonlijk aan: Wat is er met je Fleur, heb je je pijn gedaan?

- Respect voor Autonomie

Met de interactievaardigheid 'het kunnen respecteren van de autonomie' wordt bedoeld dat de pedagogisch medewerker alle kinderen in de groep als individuen ziet en erkent. Kinderen zijn niet slechts onderdeel van de grote groep, het zijn allemaal mensen met hun eigen gewoontes, voorkeuren en ideeën. Het erkennen van autonomie gebeurt aan de ene kant verbaal doordat de pedagogisch medewerker benoemt wat kinderen voelen, zien, ervaren. De pedagogisch medewerker kan bijvoorbeeld refereren aan de thuissituatie van kinderen of ze kan laten merken dat ze weet waar het kind van houdt of met wie het graag

speelt. Ze respecteert de zienswijze van het kind. Dat betekent dus dat wanneer een kind huult de opmerking 'Rustig maar, er is niets aan de hand', hoewel lief bedoeld, minder getuigt van respect voor autonomie dan: 'Ik zie dat je verdrietig bent, vertel eens wat er aan de hand is'. Behalve dit soort verbale erkenning van de autonomie van kinderen kunnen pedagogisch medewerkers ervoor zorgen dat kinderen veel dingen zelf mogen doen, eigen ideeën mogen uitproberen, zelf oplossingen mogen verzinnen. Kortom: kinderen mogen zelf ervaringen opdoen. Het is voor kinderen waardevol om te ervaren dat zij zelf iets kunnen zoals iets oplossen of iets bedenken, pakken of doen. En dat op hun eigen manier. Zo leren kinderen zelfvertrouwen te ontwikkelen. Door als pedagogisch medewerker waardering te tonen voor de initiatieven van kinderen en het actief te ondersteunen bij het opdoen van allerlei ervaringen respecteert de pedagogisch medewerker ook de autonomie van kinderen.

Op die manier worden kinderen goed voorbereid op een fase waarin van hen wordt verwacht dat zij zelfstandiger worden. Respecteren van autonomie is:

- Het kind de ruimte geven om zoveel mogelijk zelf te doen en zelf te ontdekken
- De inbreng van het kind positief waarderen
- Mét het kind praten, in plaats van tegen een kind of over zijn hoofd heen
- Kinderen voorbereiden op wat er komen gaat

Voor de verschillende leeftijdsfasen in de kinderopvang is het belangrijk om op een passende manier de autonomie te bevorderen.

- Baby's zijn afhankelijk van de zorg die volwassenen hen bieden. Maar ook voor deze groep is het van belang dat volwassenen rekening houden met hun autonomie. Het begint bij het maken van contact. Ook al kunnen baby's nog niet (goed) praten, je kunt wel met een baby communiceren door bijvoorbeeld oogcontact te maken. Een baby heeft even de tijd nodig om te ervaren wat er gebeurt. Door op het niveau van de baby aan te geven wat je gaat doen, en eerst te wachten op een reactie, respecteer je het tempo van het kind. Dat betekent dus dat je het kind niet onaangekondigd oppakt of een slabbetje over zijn hoofd trekt, maar dat je deze handelingen aankondigt en dan pas op een rustige manier uitvoert. Een baby kan het nog niet zelf (en is dus afhankelijk van de pedagogisch medewerker), maar op deze manier kan de pedagogisch medewerker toch de individualiteit van het kind respecteren.
- Dreumesen zijn ook voor een belangrijk deel (emotioneel) afhankelijk van de volwassenen om hen heen. Maar typisch dreumesgedrag is ook het 'zelf doen!'. De autonomie van een dreumes kan gerespecteerd worden door hem het zelf te laten proberen maar door ondersteunend nabij te zijn voor het geval dat het kind onzeker is.

- Peuters zijn alweer een stuk zelfstandiger. Het is duidelijk merkbaar de peuters zich cognitief razendsnel ontwikkelen. Ze spelen samen met andere kinderen, bijvoorbeeld in rollenspel of fantasiespel. Als de pedagogisch medewerker een gesprekje voert met een peuter kan het zijn dat de peuter met originele ideeën of bijzondere fantasieën op de proppen komt. Ook die ideeën maken deel uit van de eigenheid van het kind. Als zij de autonomie van het kind respecteert, waardeert een pedagogisch medewerker deze eigenheid.

Daarnaast zijn er diverse principes die je kunt toepassen om de autonomie van kinderen te benadrukken:

- Onderbreek niet abrupt het spel van kinderen. Wees geduldig.

- Wees flexibel met je dagprogramma; als blijkt dat je door activiteiten om te gooien of aan te passen beter aansluit bij de behoefte en voorkeuren van de kinderen. Bijvoorbeeld, buiten, naast de buitenspeelruimte, wordt een enorme bouwkraan opgebouwd. Er is wat lawaai en het lijkt de kinderen af te leiden. Maar in plaats van je te ergeren, ga je met de kinderen vanachter het hek van de speelplaats een kijkje nemen. Of, bijvoorbeeld, als je merkt dat verschillende kinderen moe zijn, is het niet zo verstandig om in de kring te gaan zitten.

- Kinderen zelf problemen laten oplossen.
- Kinderen zelf keuzen en plannen laten maken.
- Volg het kind, geef het kind de leiding.
- Laat kinderen helpen en bijdragen aan de groep.
- Luister naar kinderen.

- Praten en uitleggen

Het brein van alle jonge kinderen is uitermate receptief voor het ontwikkelen van taalbegrip en taalgebruik. Kinderen leren taal door een combinatie van drie aspecten: taalaanbod (in de omgeving), taalproductie (door het kind) en feedback op het taalgebruik door de volwassenen om hen heen. Een pedagogisch medewerker die een rijk taalaanbod biedt stimuleert de taalontwikkeling van de kinderen op de groep. Daarom is het ook zo belangrijk dat alle interacties met kinderen (ook baby's) voortdurend begeleid worden door taal. Praten en uitleggen wordt in de NCKO Kwaliteitsmonitor omschreven als 'de mate waarin de pedagogisch medewerker met kinderen praat en dingen uitlegt, en ook hoe zij dat doet (kwantiteit en kwaliteit)'. Door het verbaliseren, het ondersteunen van activiteiten met contextrijke taal, krijgen kinderen meer aanknopingspunten om diepe woordenschatkennis op te doen.

De hele dag communiceren pedagogisch medewerkers met de kinderen. Zowel verbaal als non/verbaal. Jonge kinderen leren taal door te communiceren met volwassenen en met andere kinderen. Praten en uitleggen en daarbij vooral zorgen voor interactie met het kind is belangrijk, want op deze manier:

- Leren de kinderen taal te begrijpen en zelf te gebruiken
- Leren de kinderen hun gevoelens, eigen wil en handelingen onder woorden te brengen
- Leren kinderen de wereld om zich heen te begrijpen
- Leren kinderen over samen leven en elkaar begrijpen

Een pedagogisch medewerker die goed is in praten en uitleggen benoemt wat ze doet en wat er gebeurt, en benoemt ook wat de kinderen ervaren en hoe zij zich (zouden kunnen) voelen. Dit doet de pedagogisch medewerker op een duidelijke manier en ze gaat steeds na of ze de intentie van de kinderen goed heeft verwoord. Zij grijpt de gelegenheid aan om gesprekjes te voeren met kinderen, waarbij zij zich aanpast aan begripsniveau en interesse van de kinderen.

Jonge kinderen gebruiken weinig of eenvoudige taal. Maar ze beschikken over een rijk scala aan non-verbale communicatiemiddelen zoals gebaren, gezichtsuitdrukkingen en geluiden. Toch is taal ook voor de allerjongsten een belangrijk communicatiemiddel. Door communicatie met taal leren de kinderen de wereld beter begrijpen. Manieren van

communiceren in taal die jonge kinderen helpen om zichzelf en anderen beter te begrijpen zijn:

- *Verwoorden wat er feitelijk gebeurt:* Pedagogisch medewerkers gebruiken taal die aangeeft wat er feitelijk gebeurt. 'Kijk, mama gaat weg, die gaat naar haar werk.' De taal en wat het kind ziet ondersteunen elkaar. Het kind kan makkelijker terugpraten en zeggen wat bij hem of haar opkomt: 'Mama weg' of 'Mama werk'. Pedagogisch medewerkers begeleiden alles wat zij doen en zien met taal. Zij geven de kinderen daarbij steeds de gelegenheid om te reageren. Bijvoorbeeld: 'Wat een mooie toren bouw je. ik zie rode, gele en blauwe blokken'. Het kind krijgt dan de ruimte om te reageren.
- *Verwoorden wat je gaat doen:* Vooral bij baby's is het belangrijk dat ze de tijd krijgen om te snappen wat de pedagogisch medewerker bedoelt. Daarom zegt de pedagogisch medewerker altijd eerst wat zij gaat doen, kijkt naar de reactie van het kind en handelt dan pas. Uitleggen van het hoe en waarom is voor alle kinderen heel belangrijk. Ook als kinderen niet alles begrijpen, gaan ze toch beseffen dat alles een oorzaak of reden heeft en dat ze die kunnen leren kennen.
- *Kijken en verwoorden vanuit het perspectief van het kind:* Als kinderen spelen, is het heel belangrijk dat de pedagogisch medewerker eerst goed observeert waar de belangstelling van de kinderen ligt. Anders storen de opmerkingen in plaats van te steunen. Als de pedagogisch medewerker snapt waar het kind mee bezig is, kan zij daarbij aansluiten, verrijken of proberen om te buigen.
- *Verwoorden van gevoelens van kinderen:* Jonge kinderen zijn heel spontaan in hun emotioneel gedrag, maar ze moeten nog leren om aan hun gevoel woorden te geven en om hun gevoel van binnen naar te nemen voordat ze de gevoelens uiten. De pedagogisch medewerker vergroot het inzicht van het kind in zichzelf en andere kinderen door gevoelens te verwoorden en uit te leggen.
- *Vertellen en het voorlezen van verhalen:* Verhalen helpen kinderen om samen te praten over belangrijke ervaringen: over vrienden zijn, dieren, vakantie, de dokter, ziek zijn, eten etc. Het rijke taalaanbod in boeken en de interactie rondom het boek zijn belangrijke ingrediënten voor de taalontwikkeling van kinderen.

De kern van taalverwerving is dat kinderen kennis van taal krijgen door zelf te willen communiceren. Dat begint al jong. Baby's kunnen zelf weliswaar geen woorden uitspreken, maar zijn al wel in staat om aan te geven wat ze willen. Dat wil zeggen dat het repertoire aan gebaren, klanken, gezichtsuitdrukkingen steeds uitgebreider en doelgerichter wordt. Het benoemen van wat een baby wil is daarom ook zo belangrijk. Door de koppeling van woorden aan gebaren of voorwerpen, leren kinderen het beste de taal. Baby's moeten dus de ruimte krijgen om middels lichaamstaal en geluid aan te geven wat ze willen zeggen.

Dreumesen kunnen worden uitgedaagd tot het daadwerkelijk uitspreken van woorden. Veel praten met baby's en dreumesen is belangrijk; ruimte geven voor hun eigen praat-initiatieven evenzeer. Maar kinderen leren er niet van als er in babytaal tegen ze gesproken wordt. Het is beter om in grammaticaal correcte en complete zinnen te spreken. De zinnen zijn kort en veelal in de tegenwoordige tijd. De pedagogisch medewerker ondersteunt wat zij zegt met gezichtsuitdrukkingen, gebaren, handelingen of materiaal. Baby's vinden klank- en woordspelletjes heel leuk. Het is belangrijk om dat te doen omdat er zo contact ontstaat en het reacties uitlokt.

Een belangrijk moment in de taalverwerving is de overgang van receptief naar productief taalgebruik. Het kan een frustrerende fase zijn voor het kind, omdat het enerzijds wel weet dat het iets kan zeggen, maar anderzijds niet altijd het juiste woord kan vinden. Het kind wil graag zeggen dat het een vriendje lief vindt, maar komt op dat moment niet verder dan een kus. Of de dreumes vindt het helemaal niet fijn dat haar speelgoed wordt afgepakt en maakt dat duidelijk door te slaan. De pedagogisch medewerker kan dan helpen door te benoemen wat het kind doet. 'Mag Hans niet met jouw pop spelen? Zeg maar tegen Hans: je mag mijn pop niet afpakken'. Door de woorden en zinsconstructies vaak te herhalen, leert het kind langzamerhand om het woord of de zin zelf te zeggen.

- Ontwikkelingsstimulering

Bij ontwikkelingsstimulering gaat het om de acties die de pedagogisch medewerker onderneemt om de kinderen te begeleiden bij het vergroten van vaardigheden en kennis, passend bij het ontwikkelingsniveau en het potentieel van de kinderen. Het gaat daarbij om verschillende ontwikkelingsgebieden zoals cognitieve ontwikkeling, taalontwikkeling, motorische ontwikkeling en de sociaal emotionele ontwikkeling. Ontwikkelingsstimulering is soms gepland, aan de hand van een vooraf bedachte activiteit. Maar ook andere momenten zoals routinemomenten, transitimomenten en spel bieden kansen die benut kunnen worden voor ontwikkelingsstimulering. We moedigen de pedagogisch medewerkers aan dieper in te gaan op de inhoud van het spel van kinderen en daar doordenkvragen bij te stellen. Daarbij speelt ook betekenisonderhandeling een grote rol: het accepteren van de kijk van de kinderen en daarnaar vragen (Wat denk jij dat dit is? Waar zou je dit nog meer voor kunnen gebruiken?). Door dieper in te gaan op de uitingen van de kinderen, stimuleert de pedagogisch medewerker het kind om de gedachten nog beter onder woorden te brengen, of na te denken over probleempjes of vragen die tijdens het spel aan de orde komen. Bij ontwikkelingsstimulering draait het echter niet alleen om talige activiteiten maar bij alle ontwikkelingsgebieden (zoals fijne en grove motoriek, creativiteit en geheugen, etc.) horen pedagogisch medewerkers aan te sluiten bij het niveau en de interesse van het kind.

Voor de denkontwikkeling van jonge kinderen is het belangrijk dat zij uiteindelijk tot constructiespel en rollenspel van hoge kwaliteit komen. Deze soorten spel vragen van kinderen meer denkkraft dan activiteiten die zijn bedacht door volwassenen. Bij constructiespel en rollenspel moeten kinderen zélf bedenken wat ze gaan spelen, hoe ze dat gaan spelen en met welke voorwerpen.

Spel stimuleert kinderen om:

- **Nieuwe vaardigheden onder de knie te krijgen.** Kinderen presteren in spel altijd boven het niveau dat zij in het 'gewone leven' laten zien. Zo weet Amber in de kookhoek precies wat er allemaal in de pan moet om groentesoep te maken. En Joris racet keihard rond op z'n loopfiets, 'net als de politie'.
- **Volgens een eigen plan te handelen.** 'Pak deze doek eens. Die moet jij op de tent doen, want de deur moet dicht. Want we zijn op vakantie met de tent.'
- **Abstract te leren denken.** Bij het bakken van taartjes in de zandbak zijn de steentjes bijvoorbeeld de rozijnen. Kinderen die dit soort stappen bedenken, laten een begin van abstract denken zien.
- **Hun eigen gedrag te sturen.** Tijdens het spel bedenken kinderen hun eigen regels en spreken elkaar daar ook op aan. 'Nee, de blauwe blokjes mogen niet meedoen' of 'Je mag

niet op het gras komen, dat is water!' Dit heet zelfsturing: kinderen houden zich aan zelfbedachte regels en spreken elkaar daar ook op aan.

- **Te onderhandelen over rollen en het spelscenario.** 'Jij bent de papa en ik ben de opa en die kon niet lopen' of 'Jullie zijn hondjes en ik ben het baasje'. Kinderen leren in rollenspel om rekening te houden met het perspectief van anderen. Zo kunnen twee jongens besluiten dat ze samen Bob de Bouwer zijn, omdat ze geen van tweeën de rol van Bobs vriendin op zich willen nemen.

- **Taal te gebruiken.** Om samen te kunnen spelen hebben kinderen taal nodig. Als ze samen een raket bouwen, leggen ze elkaar uit hoe hoog deze moet worden en waarschuwen ze dat die om gaat vallen.

- **Creatief te zijn en problemen op te lossen.** Hoe kun je de raket laten vliegen? Wat doe je als de boeven ontsnappen uit de gevangenis? Hoe kun je het zandkasteel beschermen tegen de regen?

Bij spel stuiten kinderen voortdurend op problemen die ze al spelend weer oplossen. Dat oplossen van problemen vraagt onder meer om creatief denken, technisch inzicht, en inzicht in oorzaak en gevolg.

Hoe stimuleren pedagogisch medewerkers de ontwikkeling van kinderen?

Ontwikkelingsstimulering kan op alle momenten van de dag. Kinderen leren al spelend, niet alleen in losse (taal)activiteiten, maar ook in rollenspel, tijdens verzorgingsmomenten. Een pedagogisch medewerker kan de ontwikkeling van kinderen stimuleren door:

- Het richten van de aandacht van kinderen door de inrichting van de ruimte (bijvoorbeeld in hoeken), nieuwe activiteiten of nieuw spelmateriaal, door het wijzen op nieuwe mogelijkheden van spelmateriaal, door het selecteren van uitdagende speelmaterialen die gesprekken uitlokken, door interactie te stimuleren naar aanleiding van boeken.

Bijvoorbeeld: De pedagogisch medewerker zet alle poppen in de poppenhoek op hun kop aan tafel, of legt een grote berg stokken en takken in de bouwhoek voordat de kinderen 's ochtends binnenkomen.

- De stimulering aan te laten sluiten bij het ontwikkelingsniveau van het kind. Niet te moeilijk of te makkelijk (zone van naaste ontwikkeling). Zo prikkelt de pedagogisch medewerker de aandacht en zo houden kinderen hun aandacht en interesse.

- Een context te creëren waarin kinderen verder kunnen. Zoals we al bij 'Structureren en grenzen stellen' besproken is bekendheid met routines en regels hiervoor voorwaardelijk. Kinderen kunnen 'verder' als zij weten wat je van hen verwacht. Een kind dat nieuw is op het kinderdagverblijf krijgt te maken met allemaal nieuwe regeltjes, routines, afspraken, waarvan de pedagogisch medewerker vaak aanneemt dat een kind ze wel snapt. Voor jonge kinderen is het belangrijk om van te voren dit soort regels te bespreken.

Taal kan als volgt worden ingezet bij ontwikkelingsstimulering:

- Rijk taalaanbod bieden (benoemen, uitleggen, voorbeelden geven, structureren, woorden uitleggen) en mogelijkheden om te communiceren benutten (gesprekken aangaan in alle situaties, meespelen)

- Adequate feedback geven (helpen verwoorden, aanvullen, herhalen, doorvragen)

- Gevarieerd spreken (verschillende soorten zinnen, vragen, woorden gebruiken)

- Correct en goed verstaanbaar spreken

- Prikkelende vragen stellen. Met dat laatste wordt bedoeld dat het tellen van bekers en het benoemen van kleuren, veel minder uitdagend is, dan vragen naar de reden waarom iets zou

gebeuren, hoe iets nu verder moet etc.

Een pedagogisch medewerker heeft gedurende de dag veel momenten waarop ze de ontwikkeling van kinderen kan stimuleren. Manieren van interacties met kinderen die je kunt inzetten bij het stimuleren van de ontwikkeling zijn onder andere:

- Samen met kinderen dingen doen en ervaren
- Meespelen
- Intenties en belangstelling van kinderen volgen
- Intenties en plannen van kinderen helpen realiseren
- Zorgen voor een balans tussen vertrouwde herhaling en nieuwe impulsen
- Vragen stellen en samen denken en praten
- Verwerken van indrukken
- Kinderen met elkaar verbinden en bij elkaar betrekken

- Interactief voorlezen

Het voorlezen van prentenboeken is niet alleen een activiteit waar kinderen plezier aan beleven, het is ook een krachtig middel om ze meer te leren over onze wereld en om hun taal te stimuleren. Een prentenboek kan herkenning bieden (Dat heb ik ook meegemaakt!) en nieuwe kennis opleveren (Nu snap ik hoe je dat probleem kunt oplossen). Daarnaast is voorlezen aan jonge kinderen ook zinvol voor hun latere leesvaardigheid. Het simpelweg voorlezen van een verhaal uit een boek is daarvoor niet voldoende. Het boek dat is gekozen is natuurlijk van belang, maar het is nog belangrijker dat de voorlezer gesprekken op gang brengt over de inhoud van het boek. Wanneer kinderen actief meedoen aan een activiteit, leren ze meer dan wanneer ze zelf niets inbrengen en stil moeten blijven zitten. Het voorlezen van een prentenboek levert bij uitstek situaties op waarbij kinderen actief kunnen meedoen en van alles kunnen ontdekken. Het voorlezen van prentenboeken is tevens een activiteit waarin alle interactievaardigheden die we hierboven besproken hebben, geïntegreerd aan bod komen en is daarmee een goede proeftuin om aan de slag te gaan met de geleerde vaardigheden.

In het klassieke voorlezen is de interactie vooral gericht op datgene wat er daadwerkelijk op een pagina te zien en te lezen is (Wat zie je hier? Waar is de hond? Wijs maar aan. Ben je boos, pluk een ... Goed zo, roos). In het interactieve voorlezen is het verhaal en het boek zelf, vaak uitgangspunt om met de kinderen in gesprek te gaan. Dit gesprek kan gaan over het waarom van de gebeurtenissen in een verhaal of over het mogelijke vervolg van het verhaal. Ook is het belangrijk dat de voorlezer kinderen veel gelegenheid biedt om eigen ervaringen in te brengen. Zo draagt het praten naar aanleiding van het prentenboek meer bij aan verhaalbegrip en het uitbreiden van de woordenschat dan alleen praten over het boek zelf.

De wijze van interactief voorlezen aan jonge kinderen die in de TINK-training beschreven wordt, stond centraal in het voorleesproject Z@ppelin Logeerboek. Dit project beoogde het voorlezen aan kinderen van twee tot zes jaar, zowel thuis als op school, te stimuleren. Z@ppelin Logeerboek bestond uit een logeerkoffer met vijf prentenboeken, een logboekje om ervaringen in op te schrijven, de handleiding Praten rondom prentenboeken⁵¹ en een reeks televisieprogramma's over de vijf prentenboeken, Meneer Logeer, die nog via YouTube te bekijken is (zoek op 'Logeerboek'). De oorspronkelijke koffer met prentenboeken is niet meer verkrijgbaar, maar het is eenvoudig om met de aanwijzingen over voorlezen (Tien

gouden voorleestips; Tipkaart 7 in de TINK-training) zelf een voorleeskoffer te maken. Kinderen krijgen om de beurt de logeerkoffer met een boek mee naar huis om thuis met hun ouders te lezen. De volgende dag mag het kind samen met de pedagogisch medewerker op een speciale voorleesstoel hetzelfde boek in de groep voorlezen en erover vertellen. Op deze manier komen voorleesboeken bij alle kinderen thuis.

Concrete materialen ondersteunen het voorlezen van prentenboeken in de groep. Zeker voor de jongste kinderen in de groep, anderstalige kinderen en kinderen met een taalachterstand is het gebruik van ondersteunende materialen essentieel. Pedagogisch medewerkers kunnen een thematafel of themahoek in hun groep inrichten waar allerlei voorwerpen te vinden zijn die passen bij het prentenboek dat in een bepaalde periode centraal staat, en een aantal keren voorgelezen wordt. Dit kunnen bijvoorbeeld poppen zijn die lijken op de personages in het boek en voorwerpen die in het boek voorkomen. De pedagogisch medewerker betreft de kinderen bij de inrichting van de thematafel. De inrichting van een thematafel kan in de loop van de tijd door de inbreng van de kinderen groeien. De kinderen kunnen zelf ideeën inbrengen of voorwerpen mee van huis nemen. Ook kunnen de kinderen zelf materialen maken voor de thematafel. Ze maken bijvoorbeeld een personage uit het boek na door een tekening van dat personage op een wc-rolletje of stokje te plakken. Doordat de kinderen meedenken over en helpen bij de inrichting van de tafel, wordt hun betrokkenheid bij de thematafel en bij het boek groter.

De thematafel is meer dan een tentoonstelling van voorwerpen; de tafel wordt vooral gebruikt. Door met de materialen op de thematafel te spelen, komen de kinderen spelenderwijs in contact met delen van het verhaal. De kinderen kunnen het verhaal met de attributen van de thematafel naspelen, of voeren gesprekken met elkaar naar aanleiding van het verhaal. De thematafel is zo meer een 'verteltafel'.

6. Werkwijze

De buitenschoolse opvang bestaat uit 1 stamgroepruimte en biedt opvang aan kinderen in de basisschoolleeftijd: van 4 tot 12/13 jaar. Deze groep bestaat uit maximaal 22 kinderen, waarbij 2 vaste (kinder EHBO gecertificeerde) pedagogisch medewerker/mentor verantwoordelijk is en tevens ook aanspreekpersoon is.

Dit sluit aan bij de beleidsregels kwaliteit kinderopvang 2019.

De leeftijd van de BSO is 4-13 jaar. De kinderen zitten qua leeftijd dus door elkaar, waardoor zij niet alleen van de leidsters leren, maar ook van elkaar. Doordat er soms best een leeftijdsverschil zal zijn proberen wij ieder kind de uitdaging te bieden wat hij/zij dat moment nodig heeft.

De mentor is contactpersoon voor ouders en heeft ook contact met de leerkracht van de school waar de kinderen naartoe gaan. Zij bespreekt de gang van zaken en eventuele bijzonderheden met de ouders. Zij is betrokken vanaf het wenproces, de verjaardagen en het afscheid. Zij heeft de verantwoordelijkheid om gegevens en informatie te verzamelen en te beheren.

Wijzigingen of aanmerkingspunten worden nauwkeurig genoteerd in de overdracht. Omdat we de thuis en Pommetje situatie zo nauwkeurig mogelijk op elkaar willen laten aansluiten, hebben wij een digitaal schrift. Wij schrijven dagelijks een groepsverslag. Ook sturen wij via Rosa foto's door. Ouders kunnen ons thuis al een bericht sturen of er bijzonderheden zijn, ze door iemand anders dan papa, mama of verzorgers worden opgehaald. Allemaal via Rosa.

Twee keer per jaar is er de mogelijkheid voor de ouder(s)/verzorger(s) om een gesprek aan te gaan met de mentor van uw kind. Graag horen wij ook als het voor ons noodzakelijk is wat er zich thuis afspeelt denk bijvoorbeeld aan ziekte, overlijden of een scheiding. Zo kunnen wij nog meer klaarstaan voor uw kind.

Verder beschikt de BSO over een buitenterrein. Er is een stoep aanwezig waarop de kinderen kunnen stoepkrijten, fietsen etc. Ook hebben wij een kinderopvang locatie in het bos. Hier staat in de middag een lokaal leeg welke wij zouden kunnen gebruiken voor activiteiten in het bos. We lopen dan met de hele groep hiernaartoe.

We zijn nu nog bezig met bekijken welke externe contacten we kunnen leggen voor activiteiten met de kinderen. Denk aan een bezoek aan het bejaardencentrum, of acties als koekjes bakken voor kika etc.

7. Beleid veiligheid en gezondheid

Onder de wet kinderopvang wordt de veiligheid van kinderen bewaakt door het beleid veiligheid en gezondheid. Dit houdt in dat op het gebied van VEILIGHEID en GEZONDHEID alle risico's door de leiding geïnventariseerd moeten worden. Er wordt dan gekeken in welke mate het risico aanwezig is. In een actieplan wordt opgenomen, wat de acties zullen zijn, die ondernomen moeten worden. In het werkoverleg bespreken wij elke 6 weken een ander thema. Zo blijven we alert op de risico's en kunnen we op tijd actie ondernemen.

8. Normen en waarden

De BSO is een plek waar kinderen in contact komen met andere en meer diverse aspecten van onze cultuur dan in de gezinssituatie. Kinderen leren van elkaar, vaak op een andere manier dan binnen het gezin. Bijvoorbeeld hoe ze moeten omgaan met conflicten met andere kinderen. Of wat te doen bij verdriet of pijn. Natuurlijk spelen wij zelf ook hierin een cruciale rol om bewust het goede voorbeeld te geven. Zo leren we kinderen het verschil tussen goed en kwaad of mogen en moeten. En geven we richting aan het gedrag van kinderen, die deze correcties kopiëren in hun eigen gedrag naar andere kinderen of hun ouders. Wij streven ernaar dat iedereen wordt gewaardeerd zoals hij/zij is.

9. Communicatie ouders

Binnen het kinderdagverblijf werken wij aan een sfeer waarbij de drempel voor ouders en groepsleiding heel laag moet zijn om met elkaar te communiceren. We proberen bij brengen haalmomenten zo vaak mogelijk eventuele bijzonderheden door te spreken.

Daarnaast schrijven wij elke dag in ons digitale overdracht systeem (Rosa) een stukje over wat de groep heeft gedaan. Afhankelijk van hoe vaak een kind op de BSO is en of er

bijzonderheden zijn, schrijven we ook een stukje over het kind persoonlijk. Ouders kunnen in Rosa ook vinden wie de mentor van hun kind is. Natuurlijk wordt dit bij de start van de BSO ook mondeling aan ouders doorgegeven en zal er een lijst hangen.

Ook is er altijd ruimte om een afspraak te maken met de leidster of de mentor. De eventuele bijzonderheden kunnen op die manier op een rustige en duidelijke manier uitgebreider worden besproken, dan tijdens breng- en haalmomenten. De mentor nodigt de ouders elk jaar in februari uit voor een gesprek. (net als bij het kinderdagverblijf). Ter voorbereiding op dit gesprek schrijft de mentor een observatie op het gebied van sociaal, emotioneel-sociaal, motorisch en cognitief gebied. Mochten er bijzonderheden of problemen worden gesignaleerd in de ontwikkeling dan zullen wij dit met de ouder bespreken en ev.t met de leerkracht van de basisschool (met toestemming van de ouders) om te onderzoeken waar het aan kan liggen en wat wij evt. voor actie kunnen nemen. Ook is het mogelijk dat wij u doorsturen naar het CJG of de huisarts. Deze kunnen u doorsturen naar een passende instantie voor verdere ondersteuning.

10. Beroepskracht/kindratio (BKR)

Op de BSO zal op sommige dagen maar 1 beroepskracht per dag aanwezig zijn. Op andere dagen 2 of 3 beroepskrachten. Wij houden ons aan de wet wat betreft de leidster/kind ratio. Tijdens vakanties werken wij met een vroege en late dienst. Wij streven ernaar dat dit altijd vaste gezichten zijn van de BSO.

11. Wennen

Voordat een kind naar de BSO komt, bestaat er de mogelijkheid om een keer te komen wennen; dit gebeurt in overleg met de ouders. Tijdens dit wennmoment adviseren we ouders om in ieder geval goed bereikbaar te zijn.

Na het wennmoment (meestal een uurtje in de middag) is er tijd om uitgebreid met de pedagogisch medewerker te praten, zodat ouders ook een goed beeld krijgen van de opvang. De pedagogisch medewerker heeft door dit wennen extra tijd om een kind te leren kennen zodat begeleiding in de groep zo optimaal mogelijk kan gebeuren.

We vragen dan om voor de eerste keer sloffen voor binnen op te lopen en laarzen/overall mee te nemen.

Over het algemeen zal dit niet nodig zijn, omdat in de meeste gevallen de kinderen al op het kinderdagverblijf gewend zijn en vaak zo doorstromen naar de BSO.

12. Praktische zaken

Bij Pommetje is veel bespreekbaar betreffende de opvang en verzorging van de kinderen. Afgezien van de officiële feestdagen en de 2 vrij in te vullen dagen die door de cao zijn vastgesteld, is de BSO het hele jaar op maandag, dinsdag en donderdag open.

Wij zijn 52 weken per jaar open. U betaalt elke maand een gemiddelde van het totale jaarbedrag gedeeld door 12. De Peutergroep is 41 weken per jaar geopend (schoolweken) op maandag, dinsdag en donderdag. De VSO is 41 weken per jaar geopend (schoolweken) op

maandag, dinsdag en donderdag. De BSO is 41 weken per jaar geopend (schoolweken) op maandag, dinsdag en donderdag. In de vakanties kunnen dagen extra aangevraagd worden. Wij verzoeken wel dat de ouders deze aanvragen 6 weken van tevoren doen, zodat wij hiermee rekening kunnen houden in de planning. Hebben wij 3 of minder kinderen op een dag in de vakanties dan zullen wij gaan spelen bij de BSO in Hoenderloo of Hoenderloo komt bij onze BSO spelen. Wij overleggen met u de mogelijkheid of u het kind zelf naar de andere locatie brengt of dat wij dat zullen doen.

Een kind wat ziek is, hoort niet op de opvang. Dit kind blijft thuis. Naast dat wij niet willen dat andere kinderen ziek worden of wijzelf, kunnen wij ook niet voor een ziek kind zorgen. De groep is zo ingericht dat het aantal kinderen is aangepast op de hoeveelheid leidsters (afhankelijk van leeftijden). Er is dan ook vaak geen ruimte om voor een ziek kind te zorgen. Dagen die gemist worden door ziekte, kunnen niet worden vergoed of geruild. (voor meer informatie zie beleid ziekte)

Voor een kind wat op vakantie is, betalen ouders door. Wij bieden de mogelijkheid tot ruilen van dagen. Daaraan hangen wel wat regels. Ruilen is binnen een maand en de leidster-kind ratio moet het toelaten.

Voor onze prijzen verschijnt er elk jaar een brochure met de nieuwe prijzen voor het jaar erop. Dit is een aparte bijlage van het pedagogisch beleidsplan.

Omdat deze locatie in 2020 is toegevoegd bij Pommetje, zijn de prijzen niet in de brochure opgenomen.

Peutergroep: €9,61 p/u inclusief eten/drinken/luiers, 8.30-12.30 uur. Voor 1 dagdeel per week komt dat neer op gemiddeld 13,67 uren per maand (41 weken opvang, betaling in 12 maanden). Dat is €131,37. Peuteropvang is op maandag, dinsdag en donderdag (ochtenden).

BSO: €8,31 p/u incl. cracker/drinken na school en om 17 uur fruit/groente, 14.30-18.15 uur. Voor 1 middag per week komt dat neer op 12,81 uren per maand (41 weken opvang, betaling in 12 maanden). Dat is €106,45 per maand. Flex afname is mogelijk. U betaalt dan €8,52 per uur en kunt flexibel aanvragen. Als er geen plek is, kunnen wij geen opvang bieden. De aanvraag doet u 3 weken van tevoren (vakanties 6 weken). BSO is op maandag, dinsdag en donderdag.

VSO: €8,31 p/u, 7.30-8.30 uur. Voor 1x per week komt dat neer op 0,79 uren per maand (41 weken opvang, betaling in 12 maanden). Dat is €6,56 per maand. VSO is op maandag, dinsdag en donderdag.

Voor alle praktische zaken gebruiken wij ons communicatiemiddel "Rosa". Dit is een ouderapp waar voor elk kind een eigen omgeving is, waar u als ouder gebruik van kunt maken. Hierin staan mededelingen en facturen, maar u kunt hier ook vakanties doorgeven, ziekte, ruilaanvragen doen of aanvragen voor een incidentele extra dag.

13. De dagindeling:

14:45	Verzamelen (onderbouw wordt zo nodig opgehaald.)
15:00	fruit eten en thee drinken .
15:15	Naar buiten of activiteit
16:45	Cracker/ontbijt koek en sap drinken
18:15	Sluiting BSO

In de vakanties zijn wij de hele dag geopend van 07:30 tot 18:15 uur.
Dan is de dagindeling als volgt:

07:30-09:00	Kinderen worden gebracht.
09:30	De kinderen eten fruit en drinken thee.
10:00	De kinderen mogen nu vrij spelen of er wordt een activiteit aangeboden.
12:00	Brood eten
13:00	Vrij spelen/activiteit.
15:00	Koekje eten en sap drinken.
16:00	Vrij spelen/activiteit doen.
16:45	cracker eten en sap drinken.
18:15	sluiting BSO

(Deze dagindeling is een richtlijn, in de vakanties willen we uitstapjes of activiteiten organiseren waardoor we van het dagschema afwijken.)

Wanneer ouders extra opvang nodig hebben, kunnen ze dit via Rosa aangeven, zodat er bij de planning gekeken kan worden of dit mogelijk is. Ouders worden dan op de hoogte gebracht.

Ouders kunnen zelf (afwijkende) tijden doorgeven, waarna ze van de planning horen of het mogelijk is.

Kinderen hebben de vrijheid om te kiezen of ze zelfstandig spelen of een gezamenlijke activiteit doen met de groep. We stimuleren het samenspel, maar kinderen zijn de hele dag al actief geweest en wij vinden dat ontspanning ook een belangrijke bezigheid is.

Kinderen mogen kiezen uit verschillende spelletjes en spelmaterialen binnen.

Daarnaast stimuleren we het naar buiten gaan en in het bos spelen, om op die manier ook fysiek te kunnen ontladen.

14. De oudercommissie

Elke BSO moet hun ouderinspraak geregeld hebben volgens de wet kinderopvang in de vorm van een oudercommissie. Deze oudercommissie behartigt de belangen van alle ouders die hun kind naar de BSO brengen.

Alle ouders die voor opvang van hun kind gebruik maken van de BSO, kunnen lid worden van

de oudercommissie. De werkwijze van de oudercommissie staat omschreven in een reglement.

Een ouder behartigd de belangen voor de BSO; zij neemt plaats in de reeds bestaande oudercommissie. (overkoepelend van alle locaties)

15. Een klacht indienen

Klachtenregeling

Zie beleid veiligheid en gezondheid KDV Pommetje. Op de website staat de klachtenregeling nog in een apart document.

Kinderdagverblijf Pommetje, BSO Beekbergen centrum
Dorpsstraat Beekbergen